

Hjælp af en Kommissionsbetænkning og statistiske Oplysninger fra alle Sider, saa kan den ærede Minister ikke fordrø af mig, at jeg nu skulde kunne sige, hvorledes et Fiskerilovforslag paa en helt anden Basis skulde være. Hvis den ærede Minister ønsker, at jeg skal fremkomme med et Lovforslag i den Retning, da var det noget Andet. Saa tror jeg nok, at jeg vilde være i Stand til i det Mindste at give noget Materiale dertil.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Hvis det skal være strax, at det ærede Medlem vil fremkomme med et Forslag, saa bryder jeg mig ikke derom, men ellers nok ved en anden passende, givne Leilighed. Det, jeg har sagt mod det ærede Medlem, er, at naar man siger: det Grundlag duer ikke, og at det ikke gjælder om at indskrænke Fiskeriet, men at opbryde det, og at det er det ærede Medlems Grundlag, — da er det ikke meget flaaende at sige det, naar der ikke siges Mere. Jeg venter naturligvis ikke af det ærede Medlem, at han skal opremsse en Del Bestemmelser, men at han i Hovedtrækkene paa-peger, hvad Veien man skal gaa ved en Fiskerilov. Jeg kan ikke se Andet, end at det ærede Medlems Kritik har været af temmelig negativ Beskaffenhed. Jeg indrømmer, at han er gaaet mange Aarhundreder tilbage i sin Udvikling, men jeg kan ikke se Andet, end at det har været en negativ Sønderlemmelse af Forslaget, og jeg kan ikke se Noget om, hvad der positivt skulde gøres; men noget Saa-dant var dog at vente, naar det ærede Medlem siger: Vi ville ikke have denne Lov paa det Grundlag. Men det er nok bedst at opsætte dette til i Morgen eller til en anden Dag. Det ærede Medlem vil slaa fast, at jeg har sagt, at Fiskeriet har været i Fremgang; men det kan ikke nytte at slaa dette fast som en Indrømmelse af, at Fiskemængden er bleven større. Den er utvivlsomt udbyttet til det Yderste, og der er transporteret flere Fisk; men det er dog en almindelig Erkjendelse, at det stærke Fiskeri har ført til et misligt Forhold, som bør ordnes ved Lov. Det er en almindelig Erkjendelse, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem kan fange mig med en Indrømmelse, som skulde komme til at staae Stillingen her. Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) vil jeg sige, at den Havn til de 18 Millioner, som der var Tale om, var en Trafikhavn og ikke en Fiskerihavn — jeg vedfænder mig selvfølgelig Svaret — det ærede Medlem veed jo, at Spørgsmaalet om en Fiskerihavn paa Vestkysten har man stadig under Undersøgelse. Naar de Herrer sige, at man ikke har gjort Noget for Fiskerihavne,

saa er det ikke rigtigt. Paa Bornholm ville de Herrer se, opstaar den ene Fiskerihavn ved Siden af den anden med Statens Understøttelse, og i Sundet og paa Norddjællands Kyst er det Samme Tilfælde. Men paa Sjællands Vestkyst er det ikke gjort, fordi man ikke har kunnet komme til at gjøre det. Hvis Noget kunde vise mig, enten det var her eller udenfor Salen, hvorledes man kunde gjøre det paa Vestkysten, saa vilde jeg være meget forbunden herfor. Det kan ikke nytte at sige, det er gjørligt, saalænge man ikke viser, hvor og hvorledes det skal gøres; thi blot at sige, at der kunde være Grund til at gjøre et alvorligt Forsøg, det ser for mig noget haabløst ud. Man kan bygge meget store Trafikhavne, men de Herrer vide, at der her har været Tale om 18 til 36 Millioner, og det vil jeg ikke binde mig til. Med Hensyn til Kommunelaanene er det ærede Medlem jo i en Vildfarelse; det er jo Staten, som giver disse Laan med Kommunen som Mellemmand, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Berg:

Bornholmerne ville være meget glade ved, at Svenskerne saa færdeles fordelagtige Bestemmelser angaaende Fiskeri paa Kysterne. Ja, der er jo to Slags Bornholmere i den Sag, nemlig de fiskefiskeende og de fiskefangende. De fiskefiskeende kunne sagtens være tilfredse med, at Svenskerne komme saa nær Kysten som muligt og bringe dem saa mange billige Fisk som muligt. Der er som oftest to, og to berettigede Interessjer — det skal jeg indrømme — at tage Hensyn til i en saadan Sag. Min ærede Nabo her (Thorup) var saa yderst bange for, at jeg skulde angribe Eiendomsretten, og mente, at jeg havde gjort det ved, hvad jeg havde hittret; men det er ikke rigtigt af ham! Nei, jeg angriber denne Lovfæstning af gammel Skendrian, som ved tvivlsomme Fortolkninger har faaet visse Domme paa visse Steder for sig, og jeg nærer Haab om, at det ærede Medlem ligesom flere Andre, der have udtalt sig i lignende Retning, vil komme til at se, at det Spørgsmaal er et Hovedspørgsmaal her, naar vi tale om Fiskeriet. Naar det ærede Medlem fra Frederiksborg (Hage) mente, at § 3 gav god Garanti i den Hensende, saa indrømmer jeg ikke det. Thi naar der staar: „Ret til Fiskeri med Aalegaarde . . . tilkommer Enhver ud for sin Grund i samme Omfang som hertil,“ saa er dette: „i samme Omfang som hidtil“ saa tvivlsomt og ubestemt, at vi skulle faae at se, at kommer der Strid, saa, hvorledes Domstolene end gennem tre Instanter ere i Stand til at fortolke dem, er der ingen